

Закінчення табл. 3

Показники концепції Second European Quality of Life Survey	Показники, які є в Україні
і) безпека: – рівень вбивств	Коефіцієнт вбивств (кількість зареєстрованих вбивств на 100 тис. населення)
– рівень насильства,	Коефіцієнт злочинності (кількість зареєстрованих злочинів на 100 тис. населення) Частка респондентів, які відповіли, що біля їх будинку/в мікрорайоні практично не трапляються випадки хуліганства та пограбувань Частка респондентів, які відповіли, що протягом останніх 12 місяців значно погіршилася особиста безпека (на вулиці, в громадських місцях)
к) баланс роботи та особистого життя: – час, присвячений відпочинку, – співробітники, які працюють тривалий робочий день	Частка респондентів, яким вистачає повноцінного дозвілля x
<b>Рівень забезпеченості</b>	<b>31 показник з 41 (75,6%)</b>

Джерело: складено авторами за даними [7]

Не забезпеченими інформацією є показники:

1. Індекс щастя (потребує додаткового обстеження).
2. Домоволодіння (потребує додаткового обстеження).
3. Психічне здоров'я (потребує додаткового обстеження).
4. Громадський транспорт (потребує додаткового обстеження).
5. Навички студентів (потребує додаткового обстеження).
6. Явка виборців (не має щорічної динаміки).
7. Співробітники, які працюють тривалий робочий день (потребує додаткового обстеження).

Показники, які потребують змістовного наповнення:

1. Фактори, що впливають на доходи: зайнятість, рівень освіти, стан здоров'я, вік, стать, розмір та склад сім'ї, розмір домогосподарства.
  2. Неповна зайнятість.
  3. Суспільні відносини: відмінності між бідними і багатими людьми, керівництвом і працівниками, різноманітні расові та етнічні групи, різноманітні релігійні групи.
- Якщо вирішити питання з другою групою показників, то рівень інформаційної підтримки цієї методики досягне 83 %, а це найнижчий показник серед розглянутих методик.

**Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку.** Таким чином, серед основних міжнародних методик, орієнтованих на оцінювання якості життя, з точки зору інформаційної наповненості даних методик на даний момент часу та можливостей адаптації до національних, можна виділи-

ти дві, які придатні для використання в Україні з метою проведення міжнародних співставлень. До них належать:

1. Методика оцінювання стандартів життя і якості життя (SLQL), рівень інформаційної наповненості може бути на рівні 95 %.

2. Методика за концепцією OECD: Better Life Index, рівень забезпеченості інформацією може бути доведений до 87,5 %.

Основна проблема реалізації даних методик полягає в необхідності обґрунтування показників, які будуть виступати аналогами тих, які в Україні поки не розраховуються. І це проблема, яку слід найближчим часом вирішити.

1. Грішнова О.А. Людський розвиток : навч. посіб. / О. А. Грішнова. – К. : КНЕУ, 2006. – 308 с. 2. Людський розвиток регіонів України: аналіз та прогноз (колективна монографія) / За ред. Е.М. Лібанової. – К.: Ін-т демографії та соціальних досліджень НАН України, 2007. – 367 с. 3. Brown, J and Bowling, A and Flynn, T. Models of quality of life: A taxonomy, overview and systematic review of quality of life. In: (Proceedings) European Forum on Population Ageing Research, 2004. Sheffield, Dept of Sociological Studies [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: [http://www.ageingresearch.group.shef.ac.uk/pdf/qol\\_review\\_no\\_tables.pdf](http://www.ageingresearch.group.shef.ac.uk/pdf/qol_review_no_tables.pdf). 4. European Foundation for the Improvement of Living and Working Conditions [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.eurofound.europa.eu/>. 5. Hagerly M.R., Cummis R.A., Ferriss A.L. et al. (2001): Quality of Life Indexes for National Policy: Review and Agenda for Research. Social Indicator Research. 6. Regional Human Development Report on social inclusion [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: [http://issuu.com/undp\\_in\\_europe\\_cis/docs/rhdr\\_socialinclusion/1](http://issuu.com/undp_in_europe_cis/docs/rhdr_socialinclusion/1). 7. Second European Quality of Life Survey [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: [http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2009/02/en/2/EF\\_0902EN.pdf](http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2009/02/en/2/EF_0902EN.pdf). 8. OECD Better Life Index [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.oecdbetterlifeindex.org/>.

Надійшла до редколегії 14.11.12

УДК 311.313: 332.72

Н. Ковтун, д-р екон. наук, проф.  
(КНУ імені Тараса Шевченка),  
С. Шибіріна, канд. екон. наук, асист.  
(КНУ імені Тараса Шевченка)

### СТАТИСТИЧНЕ ОЦІНЮВАННЯ ЗБАЛАНСОВАНOSTI ПОКАЗНИКІВ РОЗВИТКУ РИНКУ НЕРУХОМОСТІ

*Розроблено систему статичних показників та здійснено оцінювання рівня збалансованості ринку нерухомості за рівнями його функціонування.*

*Ключові слова: рівень збалансованості ринку нерухомості, регіональна інвестиційна віддача будівництва об'єктів нерухомості, регіональна інвестиційна місткість будівництва об'єктів нерухомості.*

*Разработана система статистических показателей и проведено оценивание сбалансированности рынка недвижимости по уровням его функционирования.*

*Ключевые слова: уровень сбалансированности рынка недвижимости, региональная инвестиционная отдача строительства объектов недвижимости, региональная инвестиционная емкость строительства объектов недвижимости.*

*In the article was developed the system of statistical indicators of the real estate market. The balance of the real estate market was evaluated at the levels of its operation.*

*Keywords: real estate balance level, regional return on invested capital of real estate construction, regional capital intensity of real estate construction.*

**Постановка проблеми.** Збалансованість ринку нерухомості є визначальною характеристикою результатів розвитку ринку нерухомості. Оскільки ринок нерухомості являє собою систему взаємопов'язаних елементів, які

характеризують учасників ринку, об'єкти нерухомості і процеси – операції які виникають між учасниками ринку з приводу об'єктів, то збалансованість ринку, на нашу думку, доцільно визначати відносно окремих його сег-

ментів. Саме тому можна вести мову про збалансованість на ринку нерухомості і про збалансованість показників розвитку ринку. Виходячи з цього, оцінювання результативності ринку нерухомості має бути диференційованим, залежно від рівня здійснення операцій: на макрорівні – через роль ринку нерухомості в економіці країни; на рівні регіонів – через збалансованість показників, що характеризують ринок нерухомості, яка забезпечується відповідністю задіяних ресурсів результатам їх використання, а також через вплив локальних ринків на результати діяльності регіональних ринків; на рівні суб'єктів ринку – шляхом оцінювання ефективності їх діяльності. Збалансованість показників розвитку ринку нерухомості. Рівень збалансованості ринку нерухомості досягається через рівновагу попиту та пропозиції об'єктів нерухомості на первинному та вторинному ринках нерухомості.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** Теоретичним та практичним аспектам економічної природи й проблемам організації і функціонування ринку нерухомості присвячені праці А. Асаула, Д. Галагана, В. Геєця, І. Геллер, О. Гриценко, О. Драпиковського, І. Кривов'язюк, О. Мухіна, І. Пилипенка, Л. Свистун-Золоторенко, С. Сивця, Г. Стерника та ін. Віддаючи належне напрацюванням вчених економістів з питань розвитку та регулювання ринку нерухомості, слід зауважити, що поза увагою лишився комплекс питань, що охоплюють методологічні та організаційні засади оцінювання економічного та соціально-економічного ефекту від функціонування ринку нерухомості та впливу розвитку ринку нерухомості на економіку країни. Таким чином, виникає потреба в оцінюванні оцінювання рівня збалансованості на ринку нерухомості з урахуванням різних рівнів його функціонування.

**Метою дослідження є** розроблення системи статистичних показників та оцінювання рівня збалансованості на ринку нерухомості з урахуванням різних рівнів його функціонування.

**Виклад основного матеріалу дослідження.** Оцінити результативність ринку нерухомості на макрорівні можна через ефективність його інвестиційної діяльності, виражену середньою інвестиційною віддачею, яка обчислюється як  $\bar{f} = \frac{\sum G}{\sum V}$  та середньою інвестиційною місткістю будівництва об'єктів нерухомості, яка розра-

ховується за формулою  $\bar{v} = \frac{\sum V}{\sum G} = \frac{1}{\bar{f}}$ , де G – обсяги

введення в експлуатацію об'єктів нерухомості в цілому по країні (тис. м<sup>2</sup> загальної площі), V – обсяги інвестицій у будівництво об'єктів нерухомості в цілому по країні (тис. грн).

Середня інвестиційна віддача будівництва об'єктів нерухомості – це показник освоєння інвестицій в будівництво нерухомості, який характеризує введення в експлуатацію об'єктів нерухомості на тисячу інвестованого капіталу. Збільшення показника свідчить про зниження потреби в інвестиціях при будівництві нерухомості, а отже про ефективне використання інвестицій в основний капітал у будівництві.

Показник середньої інвестиційної місткості будівництва об'єктів нерухомості характеризує обсяги інвестованого капіталу на м<sup>2</sup> загальної площі введення в експлуатацію об'єктів нерухомості. Він виражається як обернене значення показника інвестиційної віддачі. Зниження показника характеризує скорочення інвестицій в основний капітал у будівництво м<sup>2</sup> загальної площі об'єктів нерухомості.

Оцінювання результативності ринку проведемо на прикладі житлової нерухомості, оскільки для нежитлової нерухомості не можливо здійснити розрахунок показника інвестиційної місткості за відсутності інформації про інвестиції в основний капітал у її будівництво.

Аналіз, на основі запропонованих показників інвестиційної активності з урахуванням індексу інфляції, виявив, що рівномірне використання залучених ресурсів у будівництво житла на ринку житлової нерухомості спостерігалось впродовж 2000-2005 рр. (рис. 1).

Неузгодженість освоєння інвестицій у будівництві житлової нерухомості спостерігалась впродовж 2006–2008 рр., де має місце зростання потреби в інвестиціях в основний капітал у будівництво житлової нерухомості при їх достатньо великому обсягу (від 1904 грн/м<sup>2</sup> до 2666 грн/м<sup>2</sup>). Критичною невідповідністю залучених інвестицій та введеного житла характеризується 2007 р., де на 1000 грн інвестованих ресурсів припадало 0,77 м<sup>2</sup> загальної площі об'єктів житлової нерухомості. В результаті у 2010 р. середня інвестиційна віддача досягає рівня 2003 р. і становить 1,3 м<sup>2</sup> загальної площі на 1000 грн.

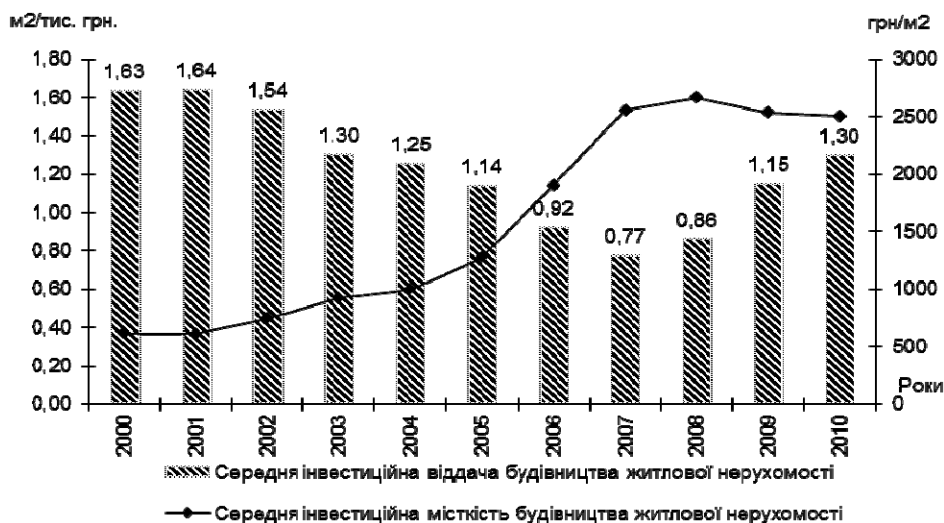


Рис. 1. Показники ефективності інвестиційної діяльності на ринку житлової нерухомості

Джерело: Побудовано авторами за даними Державної статистичної служби: [6, с. 5; 7, с. 9–10, с. 19–20; 8, с. 212]

Оцінювання рівня збалансованості ринку нерухомості на рівні регіонів можна здійснити за показниками обсягів фінансування: показника рівня відповідності використання ресурсів, який обчислюється як  $k = \frac{d_G}{d_V}$ ,

де  $d_G$  – частка регіону за обсягами ведення в експлуатацію об'єктів нерухомості за його видами (тис. м<sup>2</sup> загальної площі),  $d_V$  – частка регіону в обсягах інвестицій в основний капітал у будівництво об'єктів нерухомості за його видами (млн грн); регіональної інвестиційної віддачі будівництва об'єктів нерухомості –  $f_j = \frac{G_j}{V_j}$  та регіональної інвестиційної місткості будівництва об'єктів нерухомості –  $v_j = \frac{V_j}{G_j} = \frac{1}{f_j}$ , де  $G_j$  – обсяги

введення в експлуатацію об'єктів нерухомості j-го регіону (тис. м<sup>2</sup> загальної площі),  $V_j$  – обсяги інвестицій у будівництво об'єктів нерухомості j-го регіону (тис. грн).

Оскільки результати аналізу показника рівня відповідності використання ресурсів були окреслені раніше (див. [2]), то в даному дослідженні більш детально зупинимось на аналізі двох інших показників збалансованості ринку нерухомості.

За результатами розрахунків коефіцієнта інвестиційної віддачі будівництва об'єктів житлової нерухомості на первинному ринку у 2000–2010 рр. найбільш ефективно використання інвестицій в основний капітал у будівництво житла мале місце у чотирьох регіонах:

- Житомирській області, де середнє значення дорівнює 2,27 м<sup>2</sup>/тис. грн;
- Кіровоградській області, де середнє значення дорівнює 2,16 м<sup>2</sup>/тис. грн;
- Луганській області, де середнє значення дорівнює 2,20 м<sup>2</sup>/тис. грн;
- Чернівецькій області, де середнє значення дорівнює 2,39 м<sup>2</sup>/тис. грн.

Крім того, у регіональному розподілі методом кластерного аналізу виділено два періоди зміни показника: 2001–2005 рр. – зниження інвестиційної віддачі; 2006–2010 рр. – зростання показника віддачі (рис. 2).

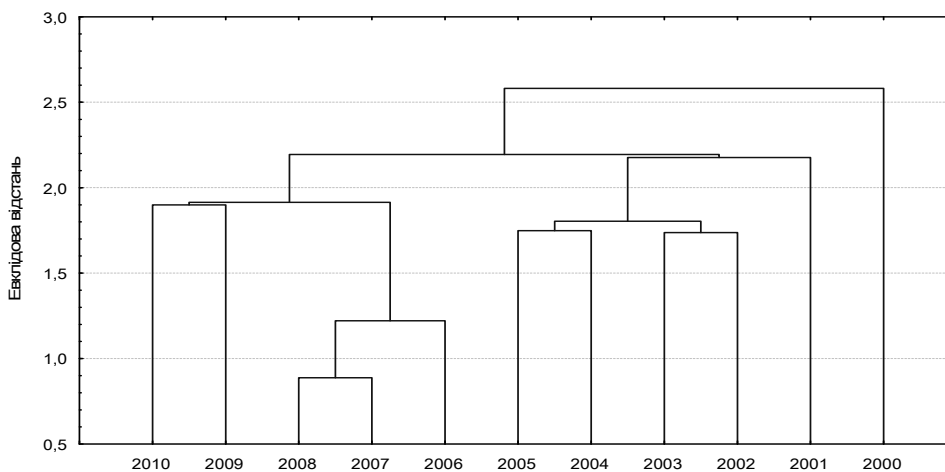


Рис. 2. Періоди змін показника інвестиційної віддачі на первинному ринку житлової нерухомості в м. Києві та по Україні у 2000–2010 рр.

Джерело: Побудовано авторами за даними Державної статистичної служби: [6, с. 5; 7, с. 9–10, с. 19–20; 8, с. 212]

В регіональному перерозподілі найбільші зміни показника відбулися:

1) впродовж 2001–2005 рр. зниження інвестиційної віддачі:

- Вінницька область у 2 рази – з 2,67 до 1,29 м<sup>2</sup>/тис. грн;
- Донецька область у 1,8 рази – з 2,38 до 1,3 м<sup>2</sup>/тис. грн;
- Запорізька область у 1,5 рази – з 2,61 до 1,75 м<sup>2</sup>/тис. грн;
- Київська область – з 2,29 до 1,28 м<sup>2</sup>/тис. грн;
- Чернівецька область – з 3,39 до 2,16 м<sup>2</sup>/тис. грн;

2) впродовж 2006–2010 рр. постійне зростання інвестиційної віддачі:

- Івано-Франківська область – з 0,81 до 1,26 м<sup>2</sup>/тис. грн;
- Львівська область – з 1,05 до 1,61 м<sup>2</sup>/тис. грн;
- Одеська область – з 0,82 до 1,63 м<sup>2</sup>/тис. грн;
- Тернопільська область – з 1,06 до 1,5 м<sup>2</sup>/тис. грн;

- Чернігівська область – з 1,01 до 1,55 м<sup>2</sup>/тис. грн.

Слід також зазначити, що не зважаючи на низький рівень потенціалу первинного ринку житлової нерухомості та низку інвестиційну активність зазначені регіони характеризуються ефективним використанням інвестицій в основний капітал у будівництві житла.

Зниження показника відбулось впродовж 2006–2008 рр., що було обумовлено низькою інвестиційною активністю на первинному ринку житла. Крім того, серед регіонів низьким рівнем інвестиційної активності характеризуються м. Київ та Севастополь, де середні значення показника відповідно дорівнюють 0,57 та 1,00 м<sup>2</sup>/тис. грн.

Серед всіх регіонів виділяється м. Київ, який за потенціалом ринку та активністю в усіх рейтингах посідає найвище місце але за ефективністю використання ресурсів – останнє, що підтверджує припущення щодо завищення вартості житла і наявність тіньового сектору (рис. 3).

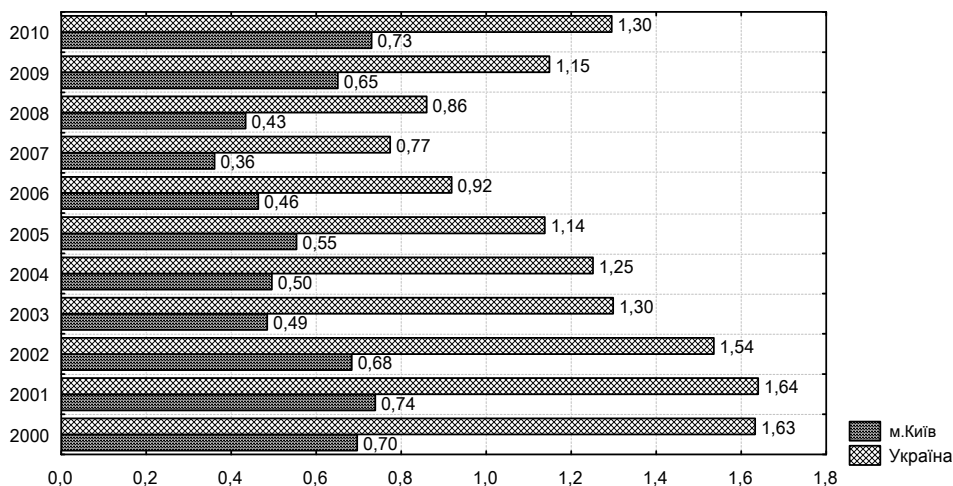


Рис. 3. Рівень ефективності інвестиційної діяльності на первинному ринку житлової нерухомості в м. Києві та по Україні у 2000–2010 рр.

Джерело: Побудовано авторами за даними Державної статистичної служби: [6, с. 5; 7, с. 9–10, с. 19–20; 8, с. 212]

Показовими є зміни рівнів ефективності інвестиційної діяльності на первинному ринку житлової нерухомості між Київською областю, яка з початку періоду характеризувалася високою інвестиційною віддачею, та м. Києва – з низкою ефективністю. Інвестиційна

віддача Київської області знижувалась впродовж періоду з 2,25 до 0,61 м<sup>2</sup>/тис. грн. Починаючи з 2007 р., тренди рівня ефективності інвестицій в основний капітал у будівництво житла в Київській області і м. Києва співпадає (рис. 4).

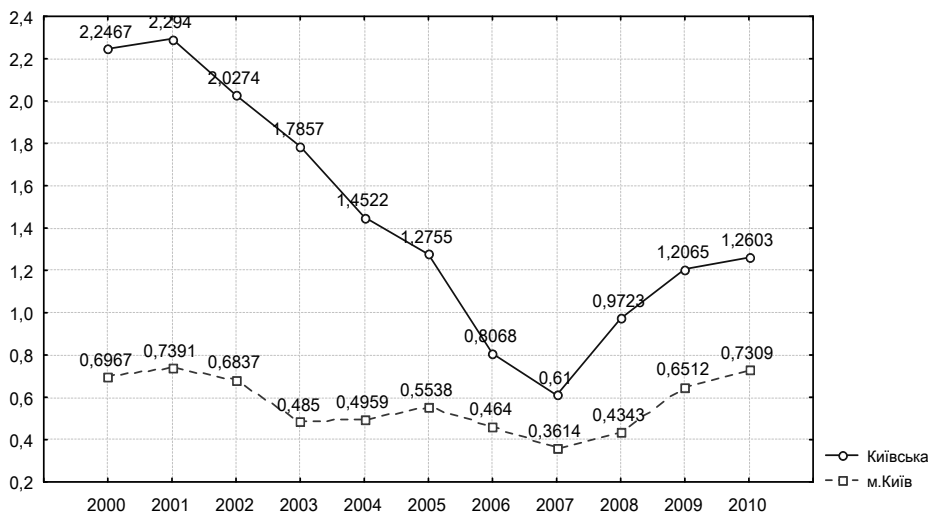


Рис. 4. Зміни ефективності інвестиційної діяльності на первинному ринку житлової нерухомості в м. Києві та Київській області у 2000–2010 рр.

Джерело: Побудовано авторами за даними Державної статистичної служби: [6, с. 5; 7, с. 9–10, с. 19–20; 8, с. 212]

Розрахунок коефіцієнта інвестиційної місткості ( $\nu$ ) дозволяє визначити скільки м<sup>2</sup> житлової площі введеного в експлуатацію об'єкта нерухомості припадає на одиницю інвестованих ресурсів у будівництво житла.

У регіональному розподілі за результатами розрахунків показника інвестиційної місткості найбільші зміни у 2000–2010 рр. мали місце:

- впродовж 2000–2007 рр. зростання інвестиційної місткості: Волинська область – від 492 до 1097 грн/м<sup>2</sup>; Дніпропетровська область – від 559 до 1121 грн/м<sup>2</sup>; Донецька область – від 427 до 1161 грн/м<sup>2</sup>; Київська область – від 445 до 1639 грн/м<sup>2</sup>; Одеська область – від 552 до 1342 грн/м<sup>2</sup>; м. Київ – від 1435 до 2767 грн/м<sup>2</sup>;

- впродовж 2000–2008 рр. зростання інвестиційної місткості: АР Крим – від 603 до 1517 грн/м<sup>2</sup>; Запорізька область – від 435 до 1114 грн/м<sup>2</sup>; Харківська область – від 711 до 2781 грн/м<sup>2</sup>; м. Севастополь – від 694 до 1162 грн/м<sup>2</sup>;

- впродовж 2000–2009 рр. зростання інвестиційної місткості: Луганська область – від 376 до 1340 грн/м<sup>2</sup>.

Низька ефективність використання ресурсів спостерігається в Житомирській, Кіровоградській, Миколаївській, Херсонській областях, де впродовж 2000–2010 рр. характеризуються низьким рівнем будівельної та інвестиційної активності на ринку житлової нерухомості.

**Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку.** Таким чи-

ном, результати дослідження дозволяють окреслити і зняти проблеми методологічного і практичного характеру, а саме:

- в результаті дослідження виявлена неоднорідність періодів формування потенціалу первинного ринку нерухомості, що безумовно має вплив на динаміку і структуру вторинного ринку;

- на ринку житлової нерухомості виявлено регіональну диференціацію обсягів введеного в експлуатацію житла, що пов'язано з нерівномірністю процесів концентрації інвестицій в житлову нерухомість, низькою інвестиційною активністю та неефективною інвестиційною політикою в окремих регіонах;

- розроблена система показників результативності ринку нерухомості залежно від рівня на основі якої були зроблені висновки про невідповідність результатів діяльності задіяним ресурсам.

В подальшому, отримані розрахунки надають змогу комплексно охарактеризувати результати функціонування первинного ринку нерухомості використовуючи узагальнюючі оцінки. Це дозволить здійснити регіональний порівняльний аналіз і, у такий спосіб, виявити типологію регіонів за рівнем збалансованості показників

первинного ринку житлової та нежитлової нерухомості, а також виявити основні зміни у розвитку регіональних ринків нерухомості.

1. Гриценко О.А. Вплив макроекономічних показників на стан ринку нерухомості України / О.А. Гриценко // Держ. інформ. бюл. про приватизацію. – 2002. – № 9. – С. 59-61. 2. Ковтун Н.В. Статистичне оцінювання збалансованості регіональних ринків нерухомості / Н.В. Ковтун, С.О. Шибіріна // Прикладна статистика: проблеми теорії та практики : зб. наук. пр. (Державний комітет статистики України, ДАСОУ). – 2012. – № 5. – С. 36–43. 3. Корнило І.М. Становлення і розвиток регіональних ринків нерухомості / І.М. Корнило // Економіка і управління. – 2006. – № 6. – С. 25 – 28. 4. Кривов'язюк І.В. Систематизація підходів до управління об'єктами нерухомості / І.В. Кривов'язюк, Н.Ю. Смолярчук // Регіональна бізнес-економіка та управління. – 2008. – №1(17). – С. 106-110. 5. Свистун-Золоторенко Л.О. Статистика ринку нерухомого майна // Статистика ринків: Підруч. для вищ. навч. закл. – [наук. ред. Н.О. Парфенцева] / Л.О. Свистун-Золоторенко – К.: ДП "Інформаційно-аналітичне агентство", 2007. – С. 179-275. 6. Статистичний бюлетень "Введення в експлуатацію житла в Україні за 2010 рік". – К.: Державна служба статистики України, 2011. – 45 с. 7. Статистичний збірник "Житлове будівництво в Україні у 2000-2009 рр.". – К.: Державна служба статистики України, 2010. – 91 с. 8. Статистичному щорічнику за 2010 / Державний комітет статистики України / За ред. О.Г. Осауленка. – К.: ДП "Інформ.-аналіт. агентство, 2010. – 560 с.

Надійшла до редколегії 15.11.12

УДК311.336

Я. Колеснік, канд. екон. наук  
(пров. екон. НБУ, м. Київ)

## ОСОБЛИВОСТІ РОЗРОБЛЕННЯ ІНТЕГРАЛЬНОГО ПОКАЗНИКА ДЛЯ ОЦІНКИ ДОСТАТНОСТІ КАПІТАЛУ БАНКУ

*У статті розглядаються статистичні підходи до розробки інтегрального показника на основі багатовимірних статистичних методів для оцінки достатності капіталу банків. Доведено необхідність використання рейтингової методики для характеристики ефективності управління капіталом банків.*

**Ключові слова:** капітал банку, статистичне забезпечення, управління капіталом, рейтинг, достатність капіталу.

*В статье рассматриваются статистические подходы разработки интегрального показателя на основе многомерных статистических методов для оценки достаточности капитала банков. Доказано необходимость использования рейтинговой методики для характеристики эффективности управления капиталом банков.*

**Ключевые слова:** капитал банка, статистическое обеспечение, управление капиталом, рейтинг, достаточность капитала.

*The article deals with the statistical approaches integral indicator based on multivariate statistical techniques for assessing the capital adequacy of bank. The necessity of using the rating methodology to characterize the efficiency of capital banks.*

**Keywords:** banking capital, statistical support, capital management, rating, capital adequacy.

**Постановка проблеми.** Важливим етапом побудови системи статистичного забезпечення управління капіталом банків є обґрунтування особливостей застосування багатовимірних статистичних методів з метою підвищення ефективності функціонування механізму формування капіталу. Незважаючи на значну взаємозалежність основних індикаторів фінансового стану банків – показників достатності капіталу та ефективності його використання, ліквідності та платоспроможності, рентабельності тощо – їхні значення за окремим банком можуть бути різноспрямованими. За таких умов маючи достатній (адекватний) розмір капіталу, банк неефективно його використовує або навпаки. При цьому суб'єкти управління зацікавлені в отриманні чіткої, зрозумілої та однозначної інтерпретованої інформації, зручної для сприйняття та придатної до використання. Такою інформацією є багатовимірні статистичні оцінки, які є інтегральними щодо вхідного масиву інформації (системи показників) та водночас забезпечують діалектичну єдність між окремими показниками та багатовимірною оцінкою. Особливо гостро проблема оцінювання адекватності капіталу банків постає перед органами банківського нагляду, зокрема, що стосується встановлення нормативів капіталу та реалізації регуляторної політики центрального банку [3,4,5,6,8,9]. У результаті заниження нормативів капіталу банківська система знижує рівень

свого захисту від імовірних ризиків, однак, завищення нормативів капіталу стримує кредитну активність банків та уповільнює темпи розвитку економіки.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** Серед відомих вітчизняних рейтингів що характеризують упорядкування банків за показниками фінансового стану, є: рейтинг Національного банку України за обсягом активів банків; рейтинг Асоціації українських банків (за обсягом активів, капіталу, депозитів, вартістю кредитного портфеля тощо); упорядкування банків за обсягом активів, власного капіталу, кредитного портфеля, депозитів фізичних та юридичних осіб та розміром фінансового результату, що є предметом досліджень багатьох вчених-економістів: Р. Набока, А. Незнамової, Л. Долінського, І. Вішнякова, В. Вітлінського, В. Майби, І. Гумена та ін.

**Метою статті є** розроблення інтегрального показника (рейтингу) на основі багатовимірних статистичних методів для вимірювання рівня достатності капіталу. Це дозволяє розширити аналітичний потенціал та інструментарій для оцінки фінансової стійкості банків за конкретних умов їх діяльності.

**Виклад основного матеріалу дослідження.** Необхідність використання рейтингової методики з метою проведення інтегрального оцінювання ефективності управління капіталом банків пояснюється, насамперед, комплексністю цього завдання, що полягає у такому: